

Het tweede internationale congres van het Wereld Natuur Fonds te Londen

Door M. F. I. J. Bijleveld

Op 17 en 18 november 1970 vond in Londen in het Royal Garden Hotel het tweede internationale congres plaats. Onder de meer dan 500 deelnemers bevonden zich vertegenwoordigers van alle vijftien nationale afdelingen van het World Wildlife Fund, terwijl in totaal een en dertig landen vertegenwoordigd waren.

Het congres werd geopend door Z. K. H. Prins Philip als President van de Britse afdeling, waarna de Prins der Nederlanden onder de titel „Doel en resultaten van het World Wildlife Fund” een uiteenzetting gaf van wat tot nu toe bereikt is, waarbij hij uitvoerig inging op de achtergronden van het werk van het Wereld Natuur Fonds en de enorme opgaven, die de organisatie in de komende jaren te wachten staan.

Dr. L. Tonic-Sorinj, secretaris-generaal van de Raad van Europa sprak vervolgens over Europa's natuurlijke erfenis, waarna boodschappen van alle vijftien bij het WWF aangesloten landen door hun respectievelijke vertegenwoordigers werden voorgelezen. Nederland's vice-voorzitter van het

Prins Philip spreekt als President van de Britse afdeling van het Wereld Natuur Fonds de openingsrede uit van het op 17 en 18 november gehouden 2e internationale congres van het World Wildlife Fund. Links van hem Peter Scott en Prins Bernhard, rechts Dr. Tonic-Sorinj en Dr. Vollmar, achter hem Neil Armstrong.

bestuur, Ir. M. G. Wagenaar Hummelinck vestigde daarbij de aandacht van het congres op de internationaal hoogst ernstige situatie ontstaan door de vervuiling van de Waddenzee.

Aan drie prominenten figuren uit de internationale natuurbeschermingswereld werden de eerste gouden WWF medailles voor persoonlijke verdiensten door Prins Bernhard uitgereikt: aan dr. J. Verschuren, directeur van de Kongolese Nationale Parken, voor zijn grote persoonlijke inzet bij het behoud van de parken gedurende de moeilijke zestiger jaren; aan Prof. B. Grzimek, voor zijn inspanning voor het natuurbehoud door middel van boeken, film en televisie en het introduceren van het economisch zo belangrijke toerisme in Oost-Afrika en aan Sir Julian Huxley, voormalig Directeur-Generaal van Unesco voor zijn wetenschappelijk onderzoek ten dienste van het natuurbehoud en zijn nimmer aflatenden inspanningen, die in 1960 en 1961 leidden tot de stichting van het World Wildlife Fund. Deze plechtigheid werd gevolgd door de symbolische overhandiging van verschillende grote donaties, zoals een vliegtuig voor het Neru National Park in Kenya van Wall's Icecream, een helicopter voor Zambia door David Sheperd bekostigd uit de opbrengst van zijn schilderijen en een donatie van 150.000 Zwitserse franken van de Zwitserse dierschilder Fritz Hug.

In de middagzitting volgden voordrachten van Hedley Donovan, hoofdredacteur van Time en Peter Scott over resp. „Communicatie en natuurbehoud” en „De boodschap moet doorkomen”, alsmede over „Chemie en natuurbehoud” door Dr. G. M. Beeby, president van de Society of Chemical Industry en „Industriële technologie en natuurbehoud” door H. N. Iloff, vice-voorzitter van Shell Chemicals U.K.

's Avonds vond een receptie plaats, die werd gegeven door de regering vertegenwoordigd door Z. E. Peter Walker; de nieuwe Engelse minister voor het milieu.

De tweede dag werd geopend met de toespraak van minister Walker, waarin deze vooral het principe „de vervuiler betaald” als uitgangspunt van het Engelse beleid benadrukte.

Dr. L. Hoffmann, tweede vice-president van het Wereld Natuur Fonds sprak daarop over het „Europees Natuurbeschermingsjaar, een investering in de toekomst”, waarin deze inging op de grote verdienste van de Raad van Europa het natuurbeschermingsjaar gelanceerd te hebben. Hij constateerde dat uit publiciteitsoogpunt het jaar zeker een groot succes in geheel Europa geworden is. Echter met de bestrijding van de oorzaken van de huidige crisis, is echter nog nauwelijks een begin gemaakt en de spreker constateerde dan ook, dat de dringend noodzakelijke concrete actie-programma's helaas nog in genedele in zicht waren. Het door Dr. Hoffmann geschetste Europese en mondiale toekomstbeeld was dan ook verre van rooskleurig.

Zijn woorden werden daarna nog eens onderstreept door de bekende diepzee-onderzoeker Dr. Jacques Picard, die wees op de bedreiging die de gifstoffen (pesticiden) voor het leven in de oceanen vormde. Een bedreiging, die des te klemmender is, omdat met de verstoring van het biologisch evenwicht in de oceanen de zuurstofproducten op deze wereld binnen dertig tot vijftig jaar in gevaar zal komen.

R. E. Boote gaf als vice-voorzitter van de Engelse overheidsnatuurbescherming en voorzitter van het voorbereidend comité van de Raad van Europa van het Europees natuurbeschermingsjaar onder de titel „Mens en milieu” zijn visie op de toekomst.

's Middags vertoonde Neil Armstrong zijn film van de reis naar de maan om vervolgens een indringende toespraak, getiteld „De blauwe planeet”, te houden, waarin hij benadrukte hoe belangrijk het was deze aarde intact te houden, gezien er voor de mensheid geen andere mogelijkheid tot leven dan deze planeet bestaat. Thor Heyerdahl zette hierna kort uiteen hoe ontstellend ver de vervuiling van de oceanen door overboord gepompte olie thans is voortgeschreden en hij wees, evenals Dr. Picard op de gevaren, die dit met zich meebracht voor de zo belangrijke micro-organismen, die juist in de bovenste lagen der oceanen leven.

Talrijke resoluties werden tot slot aangenomen, waarmee het congres zich richtte tot alle regeringen inzake maatregelen nodig om de bevolkings-explosie en zijn rampzalige gevolg het hoofd te bieden; tot alle regeringen en internationale organisaties om erop toe te zien, dat de schade aan het natuurlijke milieu veroorzaakt door ontwikkelingsprojecten zoveel mogelijk beperkt blijft; tot de Verenigde Naties om de huidige ontwikkelingen met betrekking tot gezondheid en niveau van bestaan nauwlettend en op wereldwijde schaal te volgen; tot de kerken met de vraag hun volgelingen te wijzen op hun plicht een nog intacte wereld aan toekomstige generaties over te laten.

Voorts was een speciale resolutie gewijd aan bedreigde landschapstypen en diersoorten, waarbij onder meer de tijger, de panter en andere gevlekte katachtigen, walvissen, halfapen, kraanvogels, schildpadden en krokodillen met name genoemd werden. Prinses Beatrix legde een „ladies-resolutie” voor, waarbij een dringend beroep gedaan werd op mode-producenten en -consumenten voortaan geen tol meer te heffen van met uitroeiing bedreigde diersoorten.

Een tweetal specifieke resoluties werden naar respectievelijk de Franse regering betreffende de voorgenomen vermindering van het Nationale Park de la Vanoise in de Alpen ten gunste van de wintersportindustrie, en de Nederlandse regering inzake de Waddenzee gezonden.

De tekst van de Waddenzee-resolutie luidde als volgt: „Gezien de kritieke

biologische situatie die is ontstaan door de op velerlei wijze veroorzaakte vervuiling vraagt het tweede internationale congres van het World Wildlife Fund, de Nederlandse regering dringend onmiddellijk stappen te nemen om de noodzakelijke voorzieningen te treffen voor de reiniging van het industriële afvalwater, dat in de Waddenzee geloosd wordt".

Prins Philip besloot met een bezielende toespraak dit boeiende en door de Britse afdeling voortreffelijk georganiseerde congres, waarna de deelnemers door H. M. Koningin Elisabeth en hemzelf op Buckingham Palace ontvangen werden.

- *Drs. M. F. I. J. Bijleveld, Wereld Natuur Fonds, Laan van Beek en Royen 40-41, Zeist*